

de, som søge hen til Sandheden, blive lettere ifaand til at komme dertil? Jeg kan ikke see Andet, end at det er beklageligt, at den høitærede Minister har villet vedkjende sig denne dybe Mistillid til Folkets Sands for aandelig Udvikling, som har bragt ham til at stille sig paa dette Standpunkt. Jeg skal indskrænke mig hertil, da jeg antager, at den ærede Hovedforlagsstiller selv vil klare Sagen. Min Foranledning til at tage Ordet var, at jeg ikke uden at modsigte det vilde være tilstede her og høre paa, at det rettedes en Anse over den Maade, hvorpaa Finantsudvalget har behandlet denne Sag. Jeg skal derfor anmode alle dem, som have Sympathi for den Ansæelse, som jeg her har udtalt, til at gaae med til dette Forslag, vel vidende, at vi ved at sætte dette igjennem, ingenlunde ere paa Revolutionens eller Omvæltningens Bei, — men paa den jevnl fremfridende og gavnlige Udviklings Bei.

**Ministeren for Kirke- og Under-
vissningsvæsenet:** Da jeg i dette Dieblit har den Ære at være her tilstede i to Egenstaber, kan jeg ikke undlade først at udtale min Daarsjonnelse af, hvad det ærede Medlem, som nu satte sig, yttrede til Forherligelse af Rigsdagen, idet jeg jo selv er Medlem af Folkethinget, og tilmed har været det siden dets første Tilblivelse. Den ærede Taler var paa det Rene med sig selv om, at denne Deel af Statsmagten i enhver Henseende har opfyldt og fuldbyrdet, hvad man kunde ønske af den, ogsaa i Retning af de aandelige Interessesers Fremme, ja, han gik endog saa vidt, at han meente, at den gav et Exempel for den øvrige Verden, som man ikke kunde finde noget andet Sted. Jeg maa dog imidlertid bemærke, at hvor glædeligt det end kunde være for mig som Medlem af denne Forsamling at høre en saadan Dom over den, ihvorvel man maaskee hellere kunde have ønsket at høre den udenfra, blev Glæden noget forbitret for mig ved den ærede Talers Utringer om en anden Autoritet, som dog ogsaa har sin Betydning i Staten, nemlig Ministeriet. Da jeg nu for Dieblittet ogsaa har den Ære at høre med til dette, maatte det jo være personligt

ubehageligt for mig at høre det ærede Medlem udtale, at man ikke paa nogen Maade, hverken hos det nuværende eller hos noget tilkommende Ministerium — thi der kan jo komme flere — eller i alt Fald ikke hos de Ministerter, der tidligere have været — og der har som bekendt været ikke faa — kunde vente at finde en saadan Stemmning eller en saadan Opfattelse af deres Pligter, at der kunde fremkomme en Samvirken mellem dem og Folkethinget eller Rigsdagen i den Retning, hvorom der her er Spørgsmaal. Det ærede Medlem talte meget om Tillid og Mistillid, og jeg indrømmer ham en vis Berettigelse til at kunne tale med derom, men derimod kan jeg ikke indrømme ham Ret til at foretage den Fordeling af Rollerne imellem os, saaledes at han skulde være den, der altid var opfyldt af Tillid, medens jeg derimod var greben af en dyb Mistillid. Jeg har virkelig hidtil troet, at det egentlig mere var den ærede Rigsdagsmand, som ved forskjellige Leiligheder led af en saadan Mistillid, og som derfor ogsaa jævnlig har ført dette Ord i sin Mund, og jeg tvivler heller ikke om, at man i det Foredrag, han nu holdt, vil finde det brugt et ret klækkeligt Antal Gange, medens det ikke i Reglen benyttes fra min Side. Allfor tillidsfuld kan man imidlertid heller ikke være i denne syndige Verden, og der kan forekomme visse Forhold, hvori man ikke kan undgaae at have nogen Mistillid; men med Hensyn til de Forhold, der her ved denne Sag ligger for, holder jeg mig til, hvad jeg udtalte i mit sidste Foredrag, og det ærede Medlem kan kun have sigtet til dette, da jeg kun har talt een Gang. Det forekommer mig nemlig, at det virkelig ikke kan siges, at der ligger nogen dyb Mistillid eller overhovedet nogen Mistillid i, hvad der er udtalt fra min Side; skulde der være Noget deri, som kunde kaldes saaledes, er det ikke Andet og Mere, end hvad enhver Anden fornuftigvis maa kunne føle. Jeg udtalte nemlig for det Første, og jeg gjentager det — jeg troer med mere Føie, end mange Andre udtale det her i Salen — at Rigsdagen hidtil i rundeligt Maal har virket for de aaandelige Interesser, og jeg søiede til, hvor-